

[Finansministeren]

holdes nede, således at danske virksomheders konkurrenceevne forbedres år for år, vil betingelserne for et fornyet rentefald kunne skabes. Dette vil i givet fald stå i modsætning til 1970'erne, hvor pengepolitikken fik den utaknemmelige opgave at råde bod på en utilstrækkelig finans- og indkomspolitik.

Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 779

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og den foreløbige besvarelse er optrykt i Folketingstidende foran, sp. 7844, var sålydende:

Til udenrigsministeren (9/7 84) af:

Svend Heiselberg (V):

»Har regeringen planer om at øge kvoten af flygtninge, der kan få politisk asyl?«

Begrundelse

Den nuværende kvota for flygtninge, der kan få politisk asyl, ventes snart overskredet. Det har bl.a. fået FNs flygtningehøjkommissær, Poul Hartling, til at foreslå, at kvoten hæves. I den sammenhæng er det også vigtigt at vide, hvor stor Danmarks kvota er sammenlignet med de øvrige europæiske landes kvoter, f.eks. sat i forhold til landets størrelse.

Supplerende svar (20/8 84):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Til supplerer af min besvarelse af 23. juli 1984 af det af folketingsmedlem Svend Heiselberg (V) den 9. juli 1984 stillede spørgsmål nr. S 779 vedrørende de aktuelle overvejelser om en udvidelse af flygtningekvoten kan jeg på grundlag af informationer fra FNs Flygtningehøjkommissariat oplyse følgende om, hvor mange flygtninge andre europæiske lande modtager.

Indledningsvis bemærkes, at der må skelnes mellem lande, der opererer med en fast flygtningekvota, og lande, der ikke har sådanne kvoter. En sammenligning vanskeliggøres endvidere af, at det kun er i Danmark, at modtagelse af »spontanflygtninge« og fa-

miliesammenføringer medregnes under kvoten.

Sverige modtog i 1983 i alt ca. 5.000 flygtninge, heraf ca. 3.500 »spontanflygtninge«.

Der er en årlig flygtningekvota på 1.250 pladser til »inviterede« flygtninge, dvs. flygtninge, der kommer til landet som led i en aftale med FNs Flygtningehøjkommissariat, heri medregnet 50 handicappede flygtninge. I de senere år har Sverige haft en særlig kvota på 250 pladser til vietnamesiske familiesammenføringer under »Orderly Departure«-programmet.

Flygtninges familiemedlemmer, som modtages i Sverige senere end 3 måneder efter flygtningens ankomst, medregnes ikke under kvoten (bortset fra »Orderly Departure«-familiesammenføringerne).

I Norge blev der i 1983 i alt modtaget 879 flygtninge, heraf 715 af vietnamesisk afstamning og 89 »spontanflygtninge«. Der er en årlig flygtningekvota på 75 pladser til »inviterede« flygtninge. Uden for dette modtages sydøstasiatiske flygtninge, dvs. vietnamesiske bådflygtninge opsamlet i havsnød på det åbne hav samt lovligt udrejste vietnamesere (familiesammenføringer under »Orderly Departure«-programmet). Norge deltager endvidere i »Ten or More«-planen vedrørende genbosætning af handicappede flygtninge.

Holland modtog i 1983 i alt 419 »inviterede« flygtninge og 1.141 »spontanflygtninge«.

I Holland har man i 1983 på baggrund af en stigning på ca. 50 pct. i antallet af modtagne asylansøgninger forhøjet den årlige flygtningekvota på 750 pladser til 1.300 pladser, fordelt på 800 pladser til individuelle tilfælde og 500 faste pladser til flygtninge, som modtages på opfordring bl.a. fra FNs Flygtningehøjkommissariat.

I Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland og Frankrig opererer man ikke med noget kvotasystem.

I Belgien blev der i 1983 modtaget i alt 1.176 flygtninge, inklusive ca. 600 »inviterede« flygtninge.

Forbundsrepublikken Tyskland modtog i 1983 i alt 3.387 »inviterede« flygtninge, og 5.195 »spontane« asylansøgere anerkendtes som flygtninge i henhold til 1951-Genève-konventionen. Østeuropæiske asylansøgere, hvis ansøgninger om asyl i Forbundsrepublikken afslås, får ikke desto mindre mulighed for at forblive i Tyskland.